

derfor overbevist om, at hvis dette Forslag bliver til Lov, vil den Del af Befolkningen derovre, som beskæftiger sig med Fiskeri — det er jo som Regel fattige Folk — i det væsentlige være tilfreds med Loven.

Jeg kan derfor ikke undlade at udtale en Forundring over den Kritik, der forleden Dag blev fremsat angaaende Bestemmelserne i Lovforslaget af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen). Det forekommer mig, at denne Kritik godtgjorde, at dette ærede Medlem kun ser paa den Side af Sagen, som angaar Fiskebestanden og dens Forøgelse, medens man fik Indtryk af, at det ærede Medlem helt glemte den Berettigelse, Befolkningen derovre ogsaa har til at drive Fiskeri. Af det ærede Medlems Kritik fik man det Indtryk, at det næsten var ham ligegyldigt, enten disse Folk kunde faa Lejlighed til at fange nogen Fisk eller ej. Jeg ser ikke det ærede Medlem, men dette var i alt Fald Hovedpointet i hans Kritik. Et saadant Standpunkt synes jeg, ikke er rigtigt. Et saadant Standpunkt kan man ikke indtage, naar man vel at mærke vil lovgive paa en fornøftig, forsvarelig og retfærdig Maade, og det tror jeg, vi have gjort her. Det foreliggende Forslag er et Kompromis af den Beskaffenhed, at jeg tror, vi her ville faa en Lov, som vil være i alles Interesse og vække alles Tilfredshed. Hermed skal jeg anbefale de foreliggende Ændringsforslag samt Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Poul Rasmusen: Ogsaa jeg skal tillade mig at anbefale det foreliggende Forslag til Vedtagelse. Det er jo ganske sikkert saadan, at der er mange — og dertil hører ogsaa jeg —, der kunde have ønsket, at enkelte Bestemmelser i Lovforslaget vare blevne anderledes, men som allerede fremhævet af den ærede Ordfører, er det foreliggende Lovforslag et Kompromis mellem de modstridende Anskuelser, og jeg tror, at man er naaet til et Resultat, som man fra alle Sider nogenlunde kan være tjent med. Jeg tror, at Loven i hvert Fald betegner et betydeligt Fremskridt, og jeg tror, at enhver, der kender noget til det Arbejde, der er udført i Udvalget, maa erkende, at det vilde være meget vanskeligt og vanskeliggøre Lovforslagets Gennemførelse, dersom der skulde indføres gennemgribende Ændringer.

Inden dette Lovforslag forlader Tinget, vil jeg dog tillade mig at henlede Opmærksomheden paa et herhen hørende Forhold. Sagen er nemlig den, at Randers Havne-

væsen ejer mellem Sønderbro og Jernbanebroen en Laksegaard, som ikke blev erhvervet af Staten, da den erhvervede den anden Laksegaard. Nu er Forholdet det, at denne Ejendomsret er vistnok ubestridt og anerkendt ogsaa under Behandlingen af Loven af 1900. Og denne Laksegaard er trods den tidligere gældende Lov af 1900 og trods det, at dette Lovforslag bliver vedtaget, ikke værdiløs. Sagen er nemlig den, at dels kan Retten til at have denne Laksegaard faa nogen Betydning allerede nu og ganske særlig vil den kunne faa ikke ringe Betydning i Fremtiden. Der er nemlig ingen, der ved, om der ikke, naar Lovforslaget kommer til Revision senere — og det skal det jo i 1910 — vil blive indført Bestemmelser, som i højere Grad frigive Fiskeriet ovenfor Sønderbro. Det forekommer mig derfor, at det vil være rigtigst fra Statens Side nu at erhverve denne Laksegaard, og at den højtærede Landbrugsminister burde tage denne Sag under nøje Overvejelse, og jeg henstiller til ham, om ikke netop Tidspunktet til at erhverve denne Laksegaard er inde nu.

Landbrugsministeren (Ole Hansen):

Det Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Randers (Poul Rasmusen) nu fremdrog, tør jeg ikke udtale mig nærmere om nu; kun skal jeg sige, at jeg naturligvis gerne skal tænke nærmere over det og undersøge, hvor vidt der kan være Grund til videre at optage den Tanke, som det ærede Medlem fremdrog.

Hvad angaar de 3 Ændringsforslag, der foreligge, kan jeg tiltræde dem alle sammen, og da de jo ere omtalte af den ærede Ordfører (Rasmus Hansen), er der ingen Grund for mig til nærmere at udtale mig herom.

Moestrup: Det ærede Medlem for Skanderborg (Randløv) udtalte forleden ved Sagens 2den Behandling Ønsket om, at Fiskeriet i Randers Fjord og Gudenaå maatte gaa ind under den almindelige Fiskerilovgivning. Jeg tog ikke Ordet den Dag, fordi Tiden var saa fremrykket, det var lige mod Mødets Slutning, men jeg har dog Lyst til nu blot at gøre den korte Bemærkning til den nævnte Udtalelse, at naar vi have en særlig Lov om Fiskeriet i Randers Fjord, er det jo, fordi disse Fiskerivande have en saa forskellig Karakter fra alle andre Fiskerivande her i Danmark, at det absolut begrunder en særlig Lovgivning. Det er jo Hensigten at forsøge at gøre disse Vande til fri Fiskeri-